

סיגאר

נמיביה
מסע סובארו דרייב

רגבי

cosaach og'entalman

קיוקים שייט בולקאמנו
קורבט מאז, עכשוו
גורקה מיתוג דרך מהיר
כושר שינוי כיוון

סיגרים * יין * גורמה
www.cigarmag.co.il

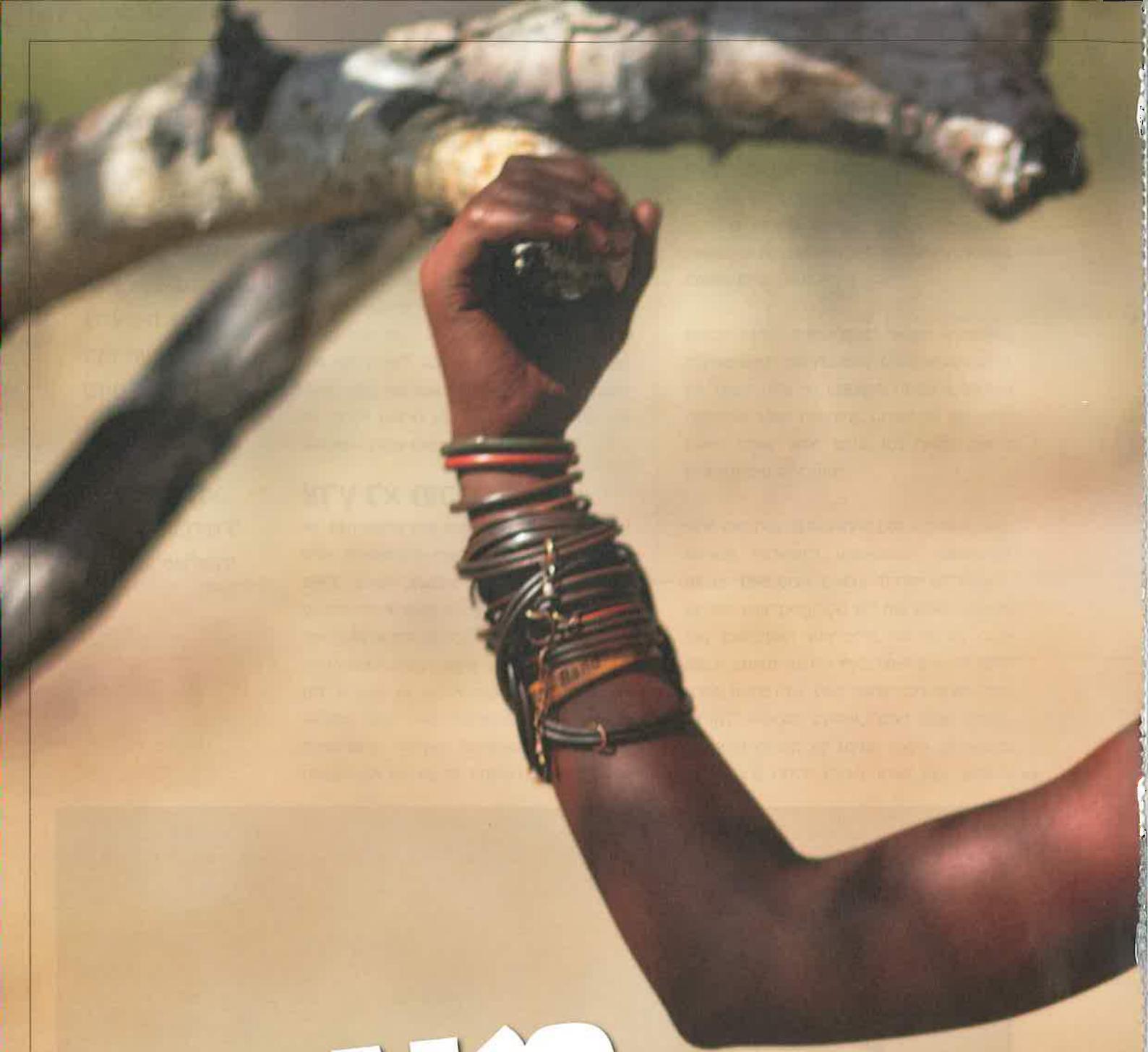

4439

254007711080

סיגרים 36 שקיות, במשקל 25 שקיות

לתייאור מעבר

סוע בחוקם המגדד את המלים. נסיביה והשתאות בלי סוף
כתב וצילם כפיר מרשק
צילום פתח רוני סופר

נוף בירiat העולם, טבע טהור, אינסופי, לא דופי, ללא מגע יד אדם. בהחלטת דבר אחר. ואכן, הנורות על המפה הלבנה, היין והחליה היו כאן, כמו הרכות, אבל על הסלע האדמה שנישא מעלה מרחבים אדרירים, המיקום מעלה מפלים אפואפה והשבוע שעברנו עשו את קבלת השבת הראשונה למשהו מאד מודך רחוק.

نمיביה הציגה לפנינו מחייב סואנה אינטוטי, מושטים בדרמותיות בסלעים גרגנטיס אוזמים, חיות בר, בחוחות גידול או בסביבתן הטבעית, ואנשים מדהימים, אנשי השבטים, המשמרם את אורח החיים במשמעותם אלפי שנים, וגם תושבי הערים ה"מתקדמים תרבותית".

אחרת האטרקציות המרכזיות במדינה היא שמורת הדינונות סוססוטלי (Sossusvlei) המשתרעת על פני 500 קמ"ר בחלקן הדרומי של הפארק הלאומי נמיביא-אוקלאפט. גלי חול אדום, שנערמו כאן באלgentיות אדריכלית, הם מראה בלתי נשכח, במיוחד עם הזריחה, כשהצדים האחד מואר וכוהק, וצדדים השני מוצל ושחור, מציגים את "סclin הדינונה". השכמוני בחמש לפנות בוקר במחנה האוהלים מרווח אף נסעה קטרה מהשםורה. השמש רק החלה לזרות, וחווית הביר שקיבלו ◀◀

יר אפשר לכתוב את שאון לתאר במילויים? איך להמחיש בעזרת תמונת מהזה שאון שני לו? יש הנוגאים לתאר חווית מסע בתחום ימן, כי כך ניתן לשמר על רצף האירועים הכרונולוגיים. החוויה שעברנו בנמיביה, במסע "סובארו דרייב", הייתה מתוגמת, לו הייתה נפרשת בפני הקורא כתוכנית מסע מתוזמנת, מלאת תיאורים כלל שתהיה. "מסע לאנשים שכבר ראו הכל" – לא פחות, פרטמו מארגני "סובארו דרייב", ובכך הציבו רף ציפיות גבוהה מאוד. ואכן, רוב האנשים שניגשו ונרשמו למסע היו למדו טוילים ומשמעותם ברחבי העולם, לא מעתים – ממש מאותו הסגןן.

ארץ לא מוכרת

ארהנה אנחנו כאן, בארץ לא מוכרת, שעתיים טישה מיהנסבורג, מעל מדבר קללהרי, שמונה בערך, חושך מוחלט (חוrf, אתם יודעitem), מטוסנו כמעט בודד בשדה התעופה הבינלאומי בוינדהוק הבירה. קבלת שבת במלון – וכמה היא הייתה שונה מזאת שכוע מאוחר יותר – מעל נהר הקונגה על מפליו השוצפים, מעל גבעות אדומות השער, מעל דקלים ועצים הבואכאנ בני מאות שנים. השקיעה ששתה חסド עם צבעי הטבע הנפלאים ופרשה לפנינו תמונה בראשית,

 טיפול של כרבב

שעה על "סclin"

הדיוןה, ואנחנו

בתצפית נוף

פנומי-בצבעים

עדים של כתום-

זהב של חול,

כחול עמוק של

שמיים והאדמה,

שניצבהה במינרל

ירוק סוריאליסטי

צילום: רובי סופר

עדור זברות פוגש בשני סובארו ובעודת צלמים. נמיביה מזינה למפגש עם החי

הקרבה לאוקיינוס האטלנטי). התחרצנות הכרזל שבחולות מתחשבת וזכותה את הדיוונות בגינוי כתום – ככל גיגל הדיוונה רב יותר, מתחאה החתום לכדי אודםיהם. כעבור 45 ק"מ משער הכניסה לשמורה, הגיענו לדיוונה המצלמת ביותר בעולם – דיוונה 45 (כאן, ניחשתם נכון מהו מקור שמה).

דיוינה מתוגלת אלגנטית בעלייה לגובה של כ-180 מטרים של חול בן 5 מיליון שנה(!). טיפוס של קרבע שעה על "סcoin" הדיוונה, אנחנו בתצפית נוף פנורמי בCustomAttributes עזים כל כתום. זהב של חול, כחול עמוק של שמיים והאדמה,

את פניו בשמורה, טרם התחפנו למחכום הימי מקירנת המשמש הקופחת. לצד תנין שחורי הנגב, שראסיהם בצתצוי מדי פעם מתוך העשב הגכווה ויענים, ראמים וקודה בירכו אותנו עם כניסתנו, עדרי דלגןים (Springbok) ליוו אותנו, ולמרות הייחום המתחרדים על המקום השני לתואר "היוונק המהיר בעולם" (אחרי ברדלאס), היו נינוחים בסביבתנו והיה נדמה כי ניטה לגופה רק לשם שעשוע.

כל שהתקדם, פינה עולם חי את הבמה לצומח והדומים – הדיוונות והצמחייה הצחיחה המכסה את חלון (בזכות הטל, שיורד כאן מפאת

אין אפשר
לכתוב את שאין
لتאר במילים?
אין להמחיש
בעזרת תמונה
מחזה שאין שני
לו?

הימ, המסעדה הגדולה ביותר, מזמן כלבי ים (למעלה) ושקנאים

דיונה כבירה בשיטהה, בת מילויו שנים ומטיילים על הסcin

כשהתקרבנו לחצי האי שהתרפרס אל מול הנמל, הבחנו במושבות של אלף דובי ים, שננדדו לכואן לפני כ-20 שנה בלבד, מקרים בי', הנמצא 150 ק' מ צפוןית, שם אוכלוסייתם סכלה מטוריים רבים, וכך נהיית משלווה ומתרבה בהצלחה יתרה. סרטי הטבע של נישונל ג'יאוגרפיק התעוררו לחיים אל נגד עינינו. בעודנו צופים ◀◀

שנוצבעה במינרל ירוק סוריאליסטי. כאן כאחורה של אושר ילדות ששטף אותו, ככל שהתגכלנו, קופצנו, גלשנו ב"רכבת" והיה אף מי שקפץ ראש.

הים הוא גדול

יום הדינוזאור, גדורש כל שהוא, היה רק יריית פתיחה למירוץ שהחל אחריו. זוכרים את השורה המפורסמת מבצע סבתא? "אתה מתחיל הכى מהר שאתה יכול, אז, לאט לאט מגביר את הקצב". היה זה בוקר מעונן כשהתעוררנו בעיר הנמל ווליס בי (Walvis Bay) הקטמן ככר חיכה לנו, ותווך דקוט מספר כבר הפלגנו לעבר הים הפתוח. טרם הספקנו לחלחוף על פני שובר הגלים, וככלב ים אמץ ששחה לעברנו, קפץ ועלה על הסיפון לקבל דג מידיו של איש צוות. טוב, אמרנו, כשהאהורה המרוצה עזב, ככלביים מאולפים כבר ראיינו, אם כי לא כל כך קרוב, נראה שהזה משה דומה...

שעה לאחר מכן כבר זיכרנו אחרית: להקות דולפינים הגיעו מכל עבר וללו אותנו בקפיות עליזות, מאות ציפורים פלמינגווים, שknאים זוקו ומרורנים התפרסו על המזה, שchapim חנו מעל ראשם כלא הרף ושלפו לנו זיגים מהידים, כשהחצינו להם.

נתונים לדמותה

נמיביה נמצאת בדרום-מרכז אפריקה, שוכנת לחוף האוקיאנוס האטלנטי, גובלת בדרום אפריקה בדרום, בוטסואנה במערב ובאנגולה וזמביה בצפון. שטחה 824,000 קמ"ר, ומספר תושביה הוא 2.1 מיליון – צפיפות נמוכה במיוחד של 2.6 נפשות לקמ"ר. 87.5% מהתושבים שחורים ו-6% הם לבנים, רובם ממוצא של נמיביה – נכסש עליידי הנרגמים בסוף המאה ה-19. השטח הפרק – על שם המדינה – נכסש עליידי הנרגמים בסוף המאה ה-19. השטח הפרק – על שם המדינה – נכסש עליידי הנרגמים בסוף המאה ה-19; אז זכתה נמיביה בעצמאו.

מרכז המשיכה העיקריים הם מדבר נמיב, המדבר העתיק בעולם (80 מיליון שנה), והחוות שבו (וൺשות אטושה), הדינונות הגבניות בעולם כסוסוסויל', עצי הבאобאב וצמח, האלמוויי כמעט, **הוּלָוִיצְ'ה מִרְבִּילִיס**, שנדר רך בצפון נמיביה ודרום אנגולה; פרטיטים אחדים הגיעו לניל 2000 שנה.

משפחה של פילים באטושה, ליד בור המים

בעשרות שנות הדרכת טוילים באפריקה, הוסיף תוקן לכל תמונה שראינו מולננו.

כך למדנו על יחסיו הנקוטות של הטורף והנטרף, וCSRינו עדרים של חיים בר אוכלות עשב, ידענו ליהות את ה"זקיפים התורניים", CSRיאנו ראם בודד בשטח, שמענו על המושג "זכר טריטורילי" ועקרון ההכבדה, שמטרתו להוביל ליזוג מוצלח. כשהגענו לשמרות אוטושא' השטחה גדור מעת מדינת ישראל, כבר היינו מוכנים להזות התנהגוויות של פינוי חיים בסכום ורך חיכינו לפגש זנים חדשים. ברחבי השמורה פזירים עשרות בורות מים, שימושה ועד שעות הצהרים המוקדמות, מושכים אליהם את חושבי הסואנה המונגוניים – טורפי הבשר ומחלכי העשב אחד. בסמוך לכמה בורות כ אלה, נבנו אטריות קמפינג וצמרים, המציעים למבקרים, פרט ללינה, חיצפיה קרחוב וונוחה (ሞוארת בלילה) על בור המים ההומה כמעט תמיד.

בדרכו כלל, קופר של בור זה הוא כמה עשרות מטרים בזווידים, וסדר הגישה בין זני החיים נשמר בקפדנות – קרנה חיכה לצד יותר מהצטי שעה בטרם משפטת פילים גדולה סיימה לשחות

בדמי הים מתנוועים על החוף וצוללים במרק עליצות במים, פנינו לאורה שגולת הקורתת שללה הוא הצדפות המקומיות – הנחשות בעיני רכבים לטוכות בעולם – שנפתחו אל גנד עיניינו: טריות, עסיפות, שרניות, עם טיפול לימון. עונג עילאי.

המשכנו לכיוון חצי הארץ למרceği דובי הים שנאפו מהים. נשמע פשוט? אולי. לא כשהדרך אליהם היא חול טובעני. היהה זו הzdמנות נפלאה לבחון את כושר העכירות של רכבי הפנאי-ישתח שהשירותו אותנו נאמנה במשך המשען. האויר בצליגים הורד, הטורים עללו למקסימום ועיים האזרנילין, אף רכב לא שקע מעצמו, אלא רק כשנהג כלשהו עצר כדי לפן מוקם לחבורי, שיוכל להונות מחוויות הנהייה המהנה בפראותה, אך גם אז – דחיפה קלה החזירה כל רכב למכבנה.

כדי שנבין את מה שרואות עיננו, דאג מדריך המסע שלנו, יוסי בידץ, לספר בהרצאותינו בערכיות גם תוך כדי נסיעה, במקשייר הקשר שהותקן ברכבים. הידע העצום שצבר איש

זכרות ומקור החיים שלחן, בור מים בשמורה

את כלו כפסים של שhor ולכך, כפרס ניחומים לאלו, שלא זכו לראות את האירות בלילה הקודם, במחנה השני, בשעות הלילה המוקדמות, נראהתה משפחחה של אוכוים יורדת לשותה.

למדנו גם על
מקום האש
הקדשה, אש
הנשמרת בקנות
24 שעות ביממה,
במשך דורות,
שעת הכהן
המחבר בינה
לבין ביתו של
ראש הכפר אסור
לחצות

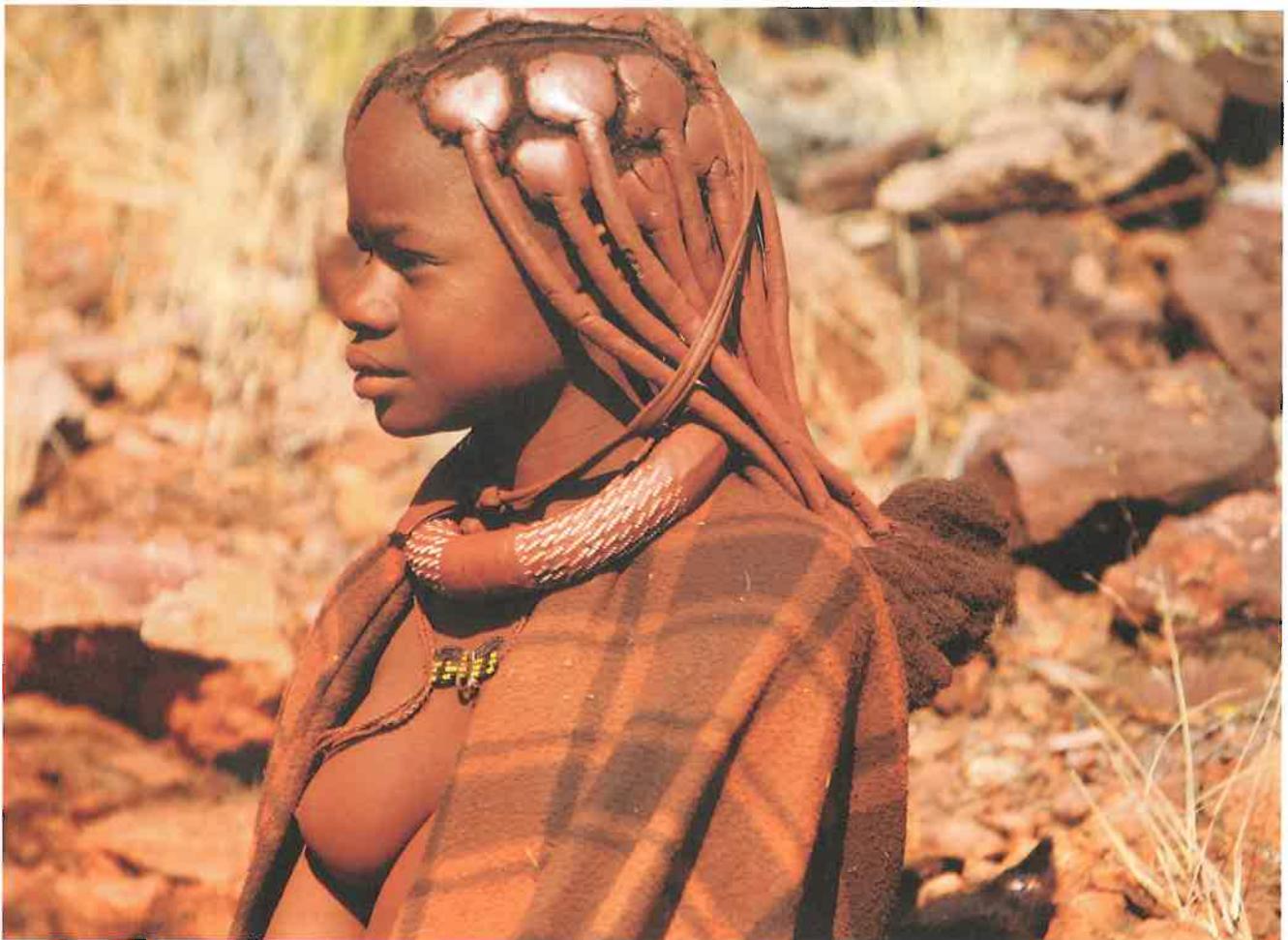
אֲשָׁר

ועדיין, לטעמי האיש, אחד הדברים המרתקים ביותר בណמיה, הוא שבט הימבה, צאצאים של שבט הָרְרוֹן, אנשי הַקְּטוֹן, שהגיעו לפני כ-2300 שנה. שבט זה מונה בין 20 ל-50 אלף איש (מפקד האוכלוסון לא מפורסם די באזרחים אלה), אך רק אלפיים ועודם מתוכם עדין מושמרים את אורך החיים המקורי, ממש כפי שהיו אבותיהם אבותיהם, ולא, זה לא לחתוגה תירוחית בלבד. ביקור באחד הכפרים של השבט החזינood זה, היה ביקור במוזיאון חי ופועל של אנשי שטח מיוםנים מדרגה ראשונה, שרדתו בעולם קשה זה לאורך זמן כה רב.

עם כניסה למתחם, ניגשנו אל ראש הכפר אחד אחד, כדי לבקש את אישורו לבקר בו, כי יקר מחייכים כליל הטקס. בסופו, למדנו מספר מילים בשפה המקומית מצדדינו אונטה, אף היא בת שבט הימבה, שכיוום יום כבר חיים מערביים ◀◀

ולהתרכץ, ופינהה את מקור המים. מספר ג'ירפים המתינו בסכלנות, עד שמאزن הכוחות ליד המים היה לרוחם. רק בשעות המאוחרות של הלילה, המתמידים שכינוינו זכו לראות את הפיסוק הרחכש של הרגליים הקדומים של הַלְּרָף, המשתופף לשותה, בזמן שחכריו עומדים על המשמר – עניין של חיים ומות – השותפות זו הופכת אותו לפגיע באופן קיצוני, שטורף סכלני ינצל עד חום, ללא מרדף וללא מאץ רב. אגב, אצל הטורפים בטבע – סבלנות היא התכונה הכוללת ביותר.

עד כה, הטורפים היחידים שראינו, היו תנינאים (שהסתובבו חופשי בטור המאהל שלנו בשמורה), וכמה קרקלים. אך בשעה שלוש וחצי בלילה, התעוררנו מוקל שאגוט רמות מכל עבר, שלא השאירו ספק – אלו הם אריות. אחדים מחכרי הקכזה שלא וחרו לעצםם, התארגו תוך שתי דקות, ובתוך רגעים מספר הגעה לתצפית על בור המים. אריה זכר ולכיה, שכדיוק סיימו לשחות, התרחקו לאט ובכיתoon מופגן תוך החושך המוחלט, כששאנות בני מינם ממשיכות לחזור את השקט של הלילה ההוא. בצהרי היום שלמחרת, זיכינו לצפות במחזה מרגש כהUNDER ענק בן עשרות זכורות הגיע לכור המים, ומילא

בנות ימבה, שבת המשמר אורות חיים בני אלפי שנים

כלל דבר. למדנו גם על מקום האש הקדושה, אש הנשמרת בקנאות 24 שעות ביום, במשר דורות, שאת הקנו המחבר בין לבן ביתו של ראש הכהן לאסור להוצאות. אנשי הימבה הם אנשים חביבים ביותר לטבעם, ויכולו בכפר לא מצרך מהם התארגנות מיוחדת, הם עוזרים לפך זמן את עיסוקיהם היומיומיים, כדי להראות לנו את צורת החיים שכלה כף רוחקה מעתנו.

חלק ניכר מתשומת הלב מתמקדת בבנות הימבה, בעלות המראה המרתק: לבושים מסתכם בחזאיות עשויה שכבות עור עזים, רצועות עור מוצלבות על פלג גופן העליון (לעתים חלקן של מנשא מאולתר לתינוק), וקישוטי עכודת ד' רכים על פרקי הידיים, הרגליים והצוואר, שפטס ליפופי, משמשים כמרקא למצב המשפחה של אשת הימבה. פרט בולט אף יותר הוא צבע עור האדום, תוצאה של מריה ים יומיית של טערוכת אבקת אופירה (שהתר כריתה בירנו כשןקרה בדריכינו, באופן לא מתחכין, ים קודם), חמאה ושרף משיח האומזזקעה. תערכות זו, לפי אמוןתם, שומרת

המטרה העיקרית של המסע הייתה להכיר עולם אחר, עולם שונה מאוד משלנו. נופים מדהימים יש הרי בעוד מקומות ועולם הח'י האפריקאי מציע שפע אדיר בארץות אחרות. אלא שכן בנימיביה אפשר היה למצוא שילוב של טבע שלא השתנה במשך עשרות אלפי שנים, בעל החיים הגרים בו ואנשים המקומיים את אורח חייהם במסר אלפי שנים. לא נותר עוד מקומות רבים על פני הגלובוס, המכילים שילוב נדיר שכזה.

וירן במדבר

המסע החנהל בסוכארו פורטס – רכב פנאי כפול הנעה המצויד במנוע 2.5 ליטר המיצר 169 כ"ס. המכונית, שהגשו מסוכארו דרום אפריקה, היו ללא מין שטח ועם 3400 ק"מ, לאחר הסביבה הראשון, של סוכארו דרייב. למרות המסע הקודם, לא היו כל סימנים לכך, פרט לדקדים קטנים כמשמות, מאכנים טכני נגד טענות. בנוסף בני הייבנה מאמינים שرك כך ניתן להגות נכונה את שפטם (אולי גם מקור הביטוי "לשבר שניים"?), וגם כי הרוח הנוצר הוא סמל יופי, ומכאן שני המינים עוכרים תהיליך זה.

דיחסconi ביצירת הדלק, תפוקדו כמו שעון שווייצרי. למרות העומס המלא במשקל וונאי הכביש המאתגרים, הרכב סיפק נוחות נסעה טובת, והעניק שקט נפשי לאנטונ, המכונאי המלאה של המסע.

על עור גמיש ומגנה מפני השמש. תערובת דומה נמרה גם על חכשיותה ושתער, כסיסידור הצמות, בתורה, משמש מקרה לשלביו ההתקבשות של אשת הייבנה אף למצב פורויטה.

מתוך הConfigurer, קטן ככל שהיא, כולל גם מתחם עבור הבהמות בתוכו. בקר הוא סמל העושר של בני הייבנה ווגדל הצלאן מצביע על מידותיו של בעליו, ומכאן משפייע על מספר הנשים שגבר יכול לשאת. בדרך כלל, שיטת פרה נעשית באירועים חניגיים בלבד. ודוקא יום לפני הביקור שלנו היה זה – בת הConfigurer היפה מילדת לנערה (הוספת תכנית תואם וסידור צמות שונות), ושני גברים בני כ-12 עברו טקס של שכירת 4 שנים נערים בני כ-12 עברו טקס של שכירת 4 שנים קדימות תחתונות – מנגג שנולד בסוג של חיסון טכני נגד טענות. בנוסף בני הייבנה מאמינים שرك כך ניתן להגות נכונה את שפטם (אולי גם מקור הביטוי "לשבר שניים"?), וגם כי הרוח הנוצר הוא סמל יופי, ומכאן שני המינים עוכרים תהיליך זה.

מאז הכרזת העצמאות של נמיביה ב-1990, רוב ילדי השבט מבקרים בכתי ספר שرونם ניזדים. כשהגענו לאחד זהה, פגשנו שלושה ילדים בני 14-8 משחכים ואוכלים בהפסקה. כשהוזנקו עליידי מורותם, מילאו כולן יחד את היכיתה, בעלת שלוחנות רעועים, 9-5 כיסאות ליד כל אחד. דבר אחד בולט ניכר בפניהם ונאמר על ידם באנגלית: הם מכינים את החשיבות של ההשכלה, רוצים להיות כאן, ומעריכים את ההזדמנויות שניתנה להם.

כלה פעם

במסע גענו יותר משלושת אלפי קילומטרים במדינה שתירות מסיבית טרם הגיעنا אליה. בכל מקום פגשנו אנשים פשוטים, שלמים עם חלקם וכן גם מאושרים. לילה אחד, בשירה קטנה המרכזת בתחום כמה שבטים מהסביבה, נכנסנו לביר ריקודים, בליווי המדריך המקומי שלנו, פנקה. המפגש הספונטני ביןין, בין אנשי המערב הלבכנים לבין צערירים אפריקניים, היה מרגש,omid עט כינסתן, נטמענו לתוך הרוקדים ללא היסום, אל תוך ריקודיהם המסורתיים, שאת תנועותיהם הלא מוכחות לנו למדנו תוך כדי. גם היבורה שהזמננו עברו כולן עזרה למצב הרוח שהתרומות עוד יותר.

דבר העור

אתם מחזיקים כתת בידיכם את גילון מספר שמונאים של סיגאר.

שMONGIM GILIONOT SHL MIZON SINIAR VIZAO LAOR BEMHALU
SHLOSH SHERAH SHENIM HAACHRONOT. BATHICHLA HOFI'U
HAZION ACHAT LICHODASHIM, VLMOROT ZATZER CABR LEFNI SHENIM
SHA'ALO AUTUNO LA MAUTIM "MATHI YIGMORO L'KOM HANOSHAIM?".
AZ HAM LA, VAHAMAT HAYA SHEM VECIM MIMA SHANACHNU
YOKOLIM LAHCNIS LELL BIULON – VORI CMUT SHENOTIM ANCHANU

עולמו של מעשן הסיגרים, מי שושאף להכיר את הנאות החיים בכל האופנים שהם מוצעים, רחוב, עшир ומצוין כמוותו. אנחנו בסיגאר משתדלים להביא עוד ועוד נושאים, עוד ועוד נושאים – וכך פחתם חשוכ מכך: להציג אוטם באופן מגרה, מעניין וחוויתי.

* * *

אנו שמח לשתף אתכם על העלאת האתר החדש של המגזין בכתובת www.cigarmag.co.il. באתר החדש יUBLI גם כתבות המופיעות בגלגולות סיגאר, אך יחד עם זאת יהיה בו מגוון עשיר של חומר משלו, זהה התואם את התכנים של סיגאר ואת תחרוניותו של אתר עצמוני: חומר עדכני המשלב אירוחים מקומיים וחדשנות עולמיות. באתר יהיו גלריות של צילומים וייוו בו סרטונים – חלקם הניכר מישראל. באופן זה תוכלו אחות להיות שותפים לאירועים הקשורים לעולם התענין שלם, ואף לפונש את עצמכם שם. האתר אינו אמור להחליף את מגזין סיגאר אלא להשלים אותו. העושר, הקשור החושני ההנינוחות מהם חלק בלתי נפרד מהקריה במאזין יזכור למדידות, עכשווית וסוגי מדיה המאפשרים את הרשת. כן, אפשר יהיה גם להביא מדריכים בתחום העישון, היכרות אינטימית עם ייצור סיגרים ולהוסיף לאלה הרבה דברים הקשורים לעולם התענין הכל כן מגוונים שאנו מסקרים כאן.

* * *

גם החיבור בין מעשנים וכן עצם בחסות ספקי הסיגרים בישראל מטעצם. מעבר לשפער האירוחים שסיגר מוערכ בהם ממש השנה, התקיימו במחצית השנייה של אוגוסט לבדון מספר אירועים המוקדשים למשניהם: רני צור מבית הტක בראשון עיר לכבוד הסיגרים של קוקן סטוק ואירוע את נשיא החברה, יניב לוי; אבי כהן, מקאסה דל האנו כיבושיהם ("פקט ושלות") לארכיטקט אורחין כמדרכם והසמוך למושבם.

三

בכלליון אנחנו מארחים שני מסעות רכובים: אחד רב משתתפים שנערך במשך שבועיים – סבירו דרייב בębיג'ה הרוחקה; השני, עם צמד בלבד שנמשך יומם כסום אחד בקורס קשיישה בעמק יזרעאל. גם הספרות זוכה לשתי תחנות. נדבר עקבי מפgis' אוטנו עם אירוע הספרות השליישי בעולם בכל הקשרו לצפיה, אליפות העולם בררכי, ומספר על הספרות הלא מוכר כאן שיש לו כל כר הרכב מכורדים שם. כתבה שנייה עוסקת בדרכן החדשנית הנוגה, זאת המשלחת כוח, וסבולה, גיזון וועלות ומצועה כוח עיל ביוורה. יש עוד אחד, ידי המשלחת בין המסע ובין הספרות, זאת המספרת על שיט קיימים במימי הימים התקיון, לדגימות בלומברגיות מפרק לבוכו בונטשטיין.

וכמוון, לא חסרות כתבות על סיגרים, יין, אוכל, חדשות והתרשומות ולא ספק תיינה גם מהטורים האישיים. שורה נוספת לרובו

שלהם

אורן כפיר

עורך אחראי	אורן כפיר
עריכה	ויאל פלרמן
רכזות המערכת	לייל טל
עיצוב גרפי	טל אפרים אס
הארון קוז	אינטרניט

שומאל טל	סמכ'ל שיוק
של' כפир	שיוק והפקות
ח'ם ברילנט	מכירות ושת'פ'
מחשוב	א'ון יטפל
הפקה	אי.א.פ.ן.ד.

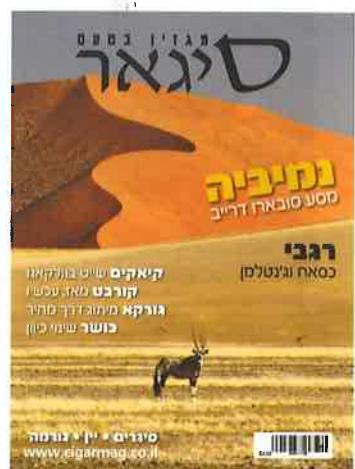
אסטרטגיית פרסום בע"מ

משתתפים

מיכאל בן יוסף אמר בר שלום רמי גלבע
ערן דובדבן עופר דורון דינה ולרשותין נובע עקיב'

המ"ל

א) א.מ.ו.ד. אסטרטגיות פרסום בע"מ
רחוב נחלת יצחק 34, תל אביב 67448-1
טלפון למיניהם: 1-800-356-3555
טלפון: 03-69094621
פקה: 03-6912531
cigarmag@cjogarmag.co.il

בשער: נמייביה
אילום: shutterstock

© כל הזכויות שמורות. אין להעתיק, לאפשר או להשתמש
בכרכובתו או בצלילוים ללא אישור המוציא לאור.